

Nr 76.

Ankom till Riksdagens kansli den 9 maj 1911 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter lägenhetsägaren Karl Andersson från Katrinelund å Sala stads område.

(3:e Afd.)

I en till Riksdagen aflåten, till statsutskottet för förberedande behandling öfverlämnad proposition, nr 220, af den 7 april 1911 har Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att kronans rätt till danaarf efter lägenhetsägaren Karl Andersson från Katrinelund å Sala stads område må efterskänkas till förmån för Anderssons syskon Johannes Andersson, Kristina Andersson, Elisabeth Andersson och Maja Kajsa Andersson.

*Departements-
chefens yt-
rande.*

Till ofvanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen i detta ärende anført följande:

»Lägenhetsägaren Karl Andersson från Katrinelund å Sala stads område afled den 29 oktober 1904. Af instrumentet öfver den efter honom den 8 augusti 1906 upprättade bouppteckningen inhämtas, att han icke efterlämnade några då kända arfvingar samt att behållningen i boet utgjorde 137 kronor 87 öre. Den afidnes kvarlåtenskap omhändertogs af kronouppbörds-kassören F. V. Eneroth i Sala, hvilken den 6 november 1905 af rådstufvurätten i samma stad förordnats till god man för den afidnes okända arfvingar.

Från vissa Anderssons släktingar inkom sedermera den 29 oktober 1907 anmälan till Eneroth med anspråk på kvarlåtenskapen efter den affidne.

Efter härom erhållen kännedom lät kammaradvokatfiskalsämbetet, enär arfvinge efter Karl Andersson ej anmält sig inom natt och år efter dödsfallet och sagda kvarlåtenskap således borde tillfalla kronan såsom danaarf, från Eneroth infordra behållna kvarlåtenskapen; och öfverlämnade med anledning häraf Eneroth till advokatfiskalsämbetet ett belopp af 129 kronor 27 öre.

I en till Kungl. Maj:t den 21 september 1910 inkommen skrift hafva Kristina Andersson, Elisabeth Andersson och Maja Kajsa Andersson, alla från Åstorp i Nors socken, samt i Värmskogs socken födde, i Norge numera vistande Johannes Andersson, hvilka samtliga enligt företedda prästbevis äro Karl Anderssons efterlevande syskon, i underdånighet anhållit, att, enär sökandena först flera år efter Karl Anderssons död erhållit kännedom om dödsfallet och alltså icke kunnat i rätt tid göra gällande sina anspråk på hans kvarlåtenskap, Kungl. Maj:t täcktes till förmån för sökandena efterskänka kronans rätt till berörda kvarlåtenskap.

Öfver ifrågavarande ansökning har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Värmlands län afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt därvid tillika öfverlämnat yttranden från länsmanen i Grums distrikt och kyrkoherden i Nors pastorat, hvilka meddelat, att Karl Anderssons ofvannämnda, i Sverige bosatta syskon vore i mindre goda omständigheter samt väl i behof af att utfå kvarlåtenskapen efter deras bemålde broder.

För egen del har Kungl. Maj:ts befallningshafvande uttalat den uppfattningen, att, såvidt handlingarna utmärkte, någon laglig rätt att utbekomma omförmälda danaarfsmedel ej finnes för sökandena grundad. Med afseende å de fattiga omständigheter, hvori sökandena enligt kyrkoherdens och länsmannens uppgifter befunne sig, har emellertid Kungl. Maj:ts befallningshafvande förklarat sig tillstyrka, att sökandena af nåd måtte tillerkännas ifrågavarande belopp, 129 kronor 27 öre.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund af nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har meddelat, att ifrågavarande medel, 129 kronor 27 öre, den 13 juni 1908 kommit advokatfiskalsämbetet till handa och af ämbetet samma dag inlevererats till statskontoret.

Beträffande själfva saken har advokatfiskalsämbetet på de af Kungl. Maj:ts befallningshafvande anförda skäl hemställt, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte, efter afdrag af ämbetet tillkommande

aktoratsprovision, efterskänkas till förmån för sökandena, samt tillstyrkt, att proposition i sådant syfte måtte aflåtas till Riksdagen.»

Utskottet, som icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande proposition.

Stockholm den 9 maj 1911.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.